

בש"פ 2910/19 - מדינת ישראל נגד דאהרראדי

בבית המשפט העליון

בש"פ 2910/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: דאהרראדי

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ה בניסן התשע"ט (30.4.2019)

בשם המבקשת: עו"ד טל (אדיר) כהן

בשם המשיב: עו"ד אריה ברוך

החלטה

לפניי בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק).

נגד המשיב הוגש לבית המשפט המחוזי בנצרת כתב אישום המייחס לו עבירת רצח ועבירת ניסיון שוד בנסיבות מחמירות. ביום 17.4.2018 הורה בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטת ע' הוד) על מעצרו עד תום ההליכים. נקבע כי חומרת העבירות המיוחסות למשיב, הצטיידותו בסכין ובגז מדמיע, שותפותו לצורך ביצוע שוד וחלקו בעבירות הרצח, והתנהלותו לאחר מכן, מעידים על רמת מסוכנות גבוהה שיש לייחס לו, ואין חלופת מעצר שתוכל לאיינה.

מעצרו של המשיב הוארך בהסכמה בהליכים קודמים לפי סעיף 62 לחוק ביום 17.11.18 וביום 9.1.2019, וזו - כאמור - בקשה שלישית להארכת המעצר.

אשר להליך העיקרי - בשלב הראשון חלועיכובים והתבקשה דחיית דיונים עקב חילופי ייצוג של המשיב. בעת הגשת הבקשות לדחייה הודיע בא כוח המשיב כי יסכים להארכת מעצר של המשיב בעתיד.

בשלב הנוכחי המשפט מתנהל כסדרו, נשמעו עדי תביעה רבים, ולעת הזו קבועות 3 ישיבות הוכחות נוספות, בתאריכים 16.5.2019, 24.6.2019 ו-27.6.2019 ולהערכת התביעה ניתן לצפות כי במהלך ישיבות אלה ניתן יהיה להשלים את פרשת התביעה.

המשך מעצרו של המשיב מתבקש על ידי המדינה בשל המסוכנות שנשקפת ממנו ובשל חשש לשיבוש בהינתן המיחוס בכתב האישום שלפיו לאחר ביצוע העבירות נמלטו המשיב והאחרים לשדה פתוח, שם שרפו את הבגדים ששימשו אותם לביצוע ניסיון השוד והעלימו את הסכינים והגז המדמיע ששימשו אותם; מה גם שאחר שהיה שותף לביצוע המעשים לא אותר עד כה.

בא הכוח המלומד של המשיב מתנגד להארכה. הוא עמד בטיעונו על העדר סיכוי סביר להרשעה ועל כרסום בחומר הראיות. להערכתו פרשת ההגנה לא תסתיים במועדים הקבועים כעת. בנסיבות אלה, ובשל הימשכות ההליכים, מבקש הוא כי נורה על שחרור של המשיב לחלופה.

ייתנה היום, כ"ה בניסן התשע"ט (30.4.2019).

שקלתי את טיעוני הצדדים. אכן, אין להקל ראש בהתמשכות ההליכים ובפגיעה בחירותו של המשיב כפועל יוצא. בצד האמור, עוצמת הסיכון שנשקפת מהמשיב אינה מאפשרת שחרורו לחלופה לעת הזו, גם אם לא ניתן משקל לטענה בדבר חשש לשיבוש שלא נטענה בבקשה הכתובה. בד בבד, יש לזכור כי עיכוב משמעותי בהליך נגרם בעטייה של חילופי הייצוג ובקשות הדחייה כפועל יוצא מטעם המשיב שבא כוחו הצהיר בגדרן כי יסכים להארכת מעצר ככל שיידרש, וכי בשלב הנוכחי ההליך מתקדם כסדרו.

באיזון הכולל, לא מצאתי כי נקודת האיזון הוסטה במידה המצדיקה שחרור של המשיב לחלופה.

אני מאריך אפוא את מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 4.5.2019, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 10445-02-18 בבית המשפט המחוזי בנצרת, הכל לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ה בניסן התשע"ט (30.4.2019).

ש ו פ ט
